

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Drochia 21 decembrie 2018 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 septembrie 2019, declarat în propria cauză penală de către inculpatul

Zmeu Ivan Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în or. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 08.08.2018 – 21.12.2018;

2. instanța de apel: 15.01.2019 – 11.09.2019;

3. instanța de recurs: 17.01.2020 – 13.05.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Drochia, sediul Central din 21 decembrie 2018, Zmeu Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunilor prevăzute de:

- art. art. 27, 43 lit. b), 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal, și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, fără aplicarea amenzii;

- art. art. 27, 43 lit. b), 187 alin. (5) Cod penal, și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 11 ani.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Zmei Ivan i s-a aplicat pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe termen de 12 ani.

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, prin cumularea pedepselor principale stabilite prin sentința respectivă și prin încheierea Judecătorei mun. Chișinău, Rîșcani din 22.12.2009, i-a fost stabilită lui Zmeu Ivan pedeapsa definitivă în formă de închisoare pe un termen de 14 ani, fără aplicarea amenzii.

În temeiul art. 72 alin. (4) Cod penal, pedeapsa închisorii stabilite conform prezentei

sentințe urmează a fi executată în penitenciar de tip închis.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată Brânzei Fiodora și Brânzei Mihaela și dispusă încasarea de la Zmeu Ivan, în beneficiul lui Brânzei Fiodora și Brânzei Mihaela a prejudiciului material în mărime de 3 300 Euro, în valută națională conform cursului BNM la data executării sentinței și dispusă încasarea de la Zmeu Ivan, în beneficiul lui Brânzei Fiodora și Brânzei Mihaela a prejudiciului moral în mărime a câte 50 000 lei, iar în total suma în mărime de 100 000 mii lei.

S-a respins ca neîntemeiată cererea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 20 508, 46 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Grigoreac Sergiu, acționând în calitate de organizator al infracțiunii, cunoscând despre faptul, că Brânzei Feodora, domiciliată în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx recent a venit în țară de la câștig din Republica Italia și dispune de suma de 3000 euro, l-a contactat pe prietenul său, Zmeu Ivan, discutând posibilitatea sustragerii banilor acesteia.

Zmeu Ivan acționând în calitate de instigator, la 16 iunie 2009 în s. Stăuceni, mun. Chișinău s-a întâlnit cu prietenii săi, Udrea Ion și Badia Victor, solicitându-le de a contribui activ la săvârșirea infracțiunii.

În caz de reușită suma de 3000 euro, urma a fi împărțită proporțional participanților la infracțiune, patru la număr, câte 750 euro fiecare, ceea ce constituia la 17 iunie 2009 - 11612 lei și 70 lei bani, în raport cu 15.4836 lei valută națională pentru un euro.

La 17 iunie 2009 Zmeu Ivan, Udrea Ion cu autoturismul de model "Opel Omega" n/î xxxxx, posesor al căreia este Cheptănarul Ion, locuitor al s. Xxxxx, r-nul Xxxxx, la volanul căruia se afla Badia Victor s-au deplasat în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx pentru a se întâlni cu Grigoreac Sergiu, care se afla la prietena sa, Godorogea Olga.

În s. Gribova, r-nul Drochia, acționând cu intenție de profit, sesizând caracterul infracțional al faptei, admitând survenirea consecințelor, repartizând rolurile, la orele 22:00, după ce au parcat autoturismul la distanță pentru a nu părea suspect, împreună cu Grigoreac Sergiu, Badia Victor și Udrea Ion au pătruns în ograda gospodăriei lui Brânzei Feodora cu scopul de a comite infracțiunea, însă din cauze independente de voința acestora acțiunile criminale nu și-au produs efectul, deoarece lacătul de la ușa de intrare în casa părții vătămate s-a dovedit a fi încuiat, fapt ce a împiedicat pătrunderea lor în locuință.

Prin acțiunile sale intenționate, Zmeu Ivan a comis prin participație complexă tentativa de jaf, adică acțiune intenționată îndreptată spre sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, prin pătrunderea în locuință, cu cauzarea de daune

în proporții considerabile care nu și-a produs efectul din cauze independente de voința făptuitorului, infracțiune prevăzută de art. 43 lit. b), art. 27, art. 187 alin. (2) lit. b), d) și f) Cod penal.

Tot el, fără a renunța personal la fapta criminală a convenit cu Grigoreac Sergiu, Badia Victor și Udrea Ion să săvârșească infracțiunea pentru a doua zi, data de 18 iunie 2009, însă în ultimul moment Grigoreac Sergiu din motive independente de voința sa nu a participat, dirijând infracțiunea din umbră, având înțelegerea ca banii rezultați să fie împărțiți între participanți.

Astfel, Zmeu Ivan, Badia Victor și Udrea Ion toată noaptea și ziua la 18 iunie 2009 s-au aflat în autoturism în afara localității lângă fâșia forestieră, așteptând când va înnopta pentru a acționa neobservați conform aceleiași scheme și repartizare a rolurilor.

La orele 20:15 min., au parcat autoturismul la distanță pentru a nu părea suspect, după care au intrat în ograda gospodăriei lui Brânzei Feodora, situată în s. Xxxxx, r-nul Xxxxx. Prin acces liber au pătruns în domiciliu, aplicând în privința acesteia și fiicei minore, Xxxxx Xxxxx, violența nepericuloasă pentru viață și sănătate, unde Zmeu Ivan a sustras în mod deschis din geanta victimei Brânzei Feodora o sumă de bani și trei telefoane mobile.

În vederea înfrângerii rezistenței, victimele Brânzei Feodora și Xxxxx Xxxxx au fost legate cu peliculă lipicioasă la picioare, mâini și gură, iar pentru a nu denunța cele întâmplate organelor de drept, până nu se vor îndepărta de la locul săvârșirii infracțiunii, au smuls firele de legătură la rețeaua telefonului staționar. Ieșind din domiciliu, din exterior au încuiat lacătul ușii, au aruncat cheile în direcție necunoscută, după care au părăsit locul infracțiunii.

Pe drum, Zmeu Ivan pentru a nu fi demascați, a aruncat telefoanele mobile într-un loc nestabilit de organul de urmărire penală.

Udrea Ion și Badia Victor, în virtutea așteptărilor, știind, că vor primi suma de 3000 euro, în lipsa unuia față de altul au primit de la Zmeu Ivan câte 4000 euro fiecare, care urma a fi împărțită proporțional tuturor participanților într-o altă zi, câte 1000 euro ce constituia la 18 iunie 2009 suma de 15483,60 lei, în raport cu 15.4836 lei valută națională pentru un euro.

Zmeu Ivan, însă a jefuit victima, Brânzei Feodora de 16500 euro, ce constituia la 18 iunie 2009 suma de 255479,40 lei Udrea Ion și Badia Victor, astfel fiind înșelați.

Cunoscând despre faptul, că participanții Udrea Ion și Badia Victor au fost reținuți pe urme fierbinți, Zmeu Ivan continuând să se eschiveze de la organul de urmărire penală, fiind anunțat în căutare luând cu sine restul 8500 euro, ce constituia la 18 iunie 2009 suma de 131610,60 lei.

Prețul la 18 iunie 2009 a unui telefon mobil de modelul celor sustrate constituia pentru

"Nokia 6131" - 2399 lei, pentru "Nokia N 70" - 3465 lei și pentru "Nokia 5130" - 2320 lei, în total 8784 lei.

Prin urmare, victimei Brînzei Feodora i-a fost cauzat un prejudiciu material în proporții deosebit de mari în sumă de 264263,40 lei.

Prin acțiunile sale intenționate Zmeu Ivan a comis prin participație complexă jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de mai multe persoane, prin pătrundere în locuință, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, infracțiune prevăzută de art. 43 lit. b), art.187 alin.(5) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Procurorul în Procuratura raionului Drochia, Diana Turenco, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței cu pronunțarea unei sentințe noi prin care să fie dispus de a încasa din contul lui Zmeu Ivan în beneficiul statului suma de 20508,46 lei cu titlu de cheltuieli judiciare pentru extrădarea inculpatului.

În argumentarea cererii de apel a invocat că, instanța de judecată just a stabilit circumstanțele cauzei și corect a calificat fapta inculpatului Zmeu Ivan în baza art. 43 lit. b), art. 27, art. 187 alin. (2) lit. b), d) și f) și art. 187 alin. (5) Cod penal, însă neîntemeiat instanța de judecată nu a dispus încasarea sumei de 20508,46 lei cu titlu de cheltuieli judiciare din contul inculpatului Zmeu Ivan pentru extrădarea inculpatului, cu toate, că în instanța de judecată au fost prezentate costul cheltuielilor de extrădare, astfel ingnorând prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală.

3.2. Avocatul Ion Grecu în numele inculpatului Zmeu Ivan, care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță prin care: Zmeu Ivan pentru învinuirea adusă în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 43 lit. b), art. 27- 187 alin. (2) lit. b), d), f) Cod penal să fie achitat. Acțiunile lui Zmeu Ivan să fie reîncadrate în baza art. 187 alin. (2) Cod penal cu stabilirea unei pedepse minimale prevăzute de sancțiunea acestui articol.

Cu referire la latura civilă, a solicitat casarea sentinței, pronunțarea unei noi decizii prin care să se dispună admiterea parțială a acțiunii civile înaintată de către partea vătămată Brînzei Fiodora și Brînzei Mihaela și să se dispună încasarea de la Zmeu Ivan, în beneficiul lui Brînzei Fiodora și Brînzei Mihaela a prejudiciului material în mărime de 500 Euro, și a prejudiciului moral reieșind din apreciere obiectivă dată de instanța de apel rolului inculpatului la săvârșirea infracțiunii incriminate și influenței acțiunilor lui individuale asupra prejudiciului moral cauzat victimelor.

În argumentarea apelului a indicat următoarele:

- sentința pronunțată în privința lui Zmeu Ivan este neîntemeiată, ilegală și este pasibilă anulării, Or, prima instanță judecând cauza în privința lui Zmeu Ivan a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Capătul de acuzare referitor la participarea inculpatului Zmeu Ivan la tentativa de jaf din data de 17 iunie 2017 nu și-a găsit confirmare prin probele administrate în ședința de judecată iar incriminarea lui Zmeu Ivan a acestei tentative constituie în genere o încadarare juridică greșită a faptelor constatate de urmărirea penală;

- acțiunile imputate de acuzare lui Zmeu Ivan ca acțiune efect cadrul sistem de acțiuni (inacțiuni) care se califică conform dispoziției unei singure norme a penale, or este evident că renunțarea din propria inițiativă a făptuitorului la comiterea jafului anumit moment pe care el singur l-a considerat ca nefavorabil pentru a săvârși jaful într-un mod mai favorabil poate constitui doar o etapă de pregătire a infracțiunii unice ci nu o tentativă;

- instanța de judecată nu a indicat în sentință care anume probe dovedesc participarea inculpatului Zmeu Ivan la pretinsa tentativă de jaf din 17 iunie 2017, or în probele enumerate în sentință care chipurile dovedesc integral vina inculpatului nu se regăsesc probele care confirmă anume acest capăt de acuzare și combat versiunea inculpatului;

- părțile vătămate Brânzei Feodora și Xxxxx Xxxxx, martorii Morcov Ion, Deleu Valeriu, Godoroja Gheorghe, Buga Igor, Bețivu Dorel nu au comunicat fapte din care ar rezulta cert că la 17 iunie 2009 a avut loc o tentativă de jaf la gospodăria cet. Brânzei Feodora la care a participat și inculpatul Zmeu Ivan, or părțile vătămate au comunicat doar despre faptele din 18 iunie 2009 iar martorii numiți în esență au comunicat doar despre prezența în sat a unor străini cu un automobil de marca „opel”;

- a considerat neîntemeiată și ilegală încadrarea acțiunii inculpatului Zmeu Ivan în baza art. 187alin. (5) Cod penal fiind condamnat pentru faptul că a comis prin participație complexă jaf, or faptele comunicate de inculpat primei instanțe din care rezultă că banii din casa lui Brânzei Feodora i-a luat într-un plic Badia Victor iar lui i-au dat doar în automobil suma de 500 euro;

- în instanța de judecată nu au fost cercetate probele care combat versiunea inculpatului, cu atât mai mult, care confirmă intenția lui de a însuși prin jaf suma de bani în proporții deosebit de mari, ori după consumarea jafului el a intrat efectiv doar în posesia a 500 euro (sau 6741 lei) fără a ști cu certitudine care sumă totală a fost sustrasă;

- la faza cercetării judecătorești a apărut necesitatea de a audia suplimentar martorii acuzării (inclusiv martori neaudiați în ședința de judecată) pentru a înlătura divirgențele dintre declarațiile inculpatului și circumstanțele de fapt prezentate în învinuire de partea acuzării,

instanțe de judecată contrar prevederilor 371, 389 Cod de procedură penală a finalizat cercetarea judecătorească și a decis adoptarea unei sentințe de condamnare în condițiile menținerii dubiilor și divergențelor referitoare la evenimentele produse la 17 și 18 iunie 2009 cu participarea inculpatului Zmeu Ivan;

- la fel, instanță a admis erorile care au dus la adoptarea unei soluții neîntemeiate în privința inculpatului Zmeu Ivan și din cauza nerespectării rigorilor impuse prin prevederile alin. (4) al art. 100 și art. 101 din Codul de procedură penală, limitându-se doar la acceptarea valorii probelor propuse de partea acuzării în forma inițială fără a le da aprecierea din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității și coroborării lor;

- neclaritățile admise de instanța de judecată la motivarea sentinței afectează grav sentința propriu-zis sub aspectul respectării cerințelor privind legalitatea, temeinicia și motivarea sentinței, or o sentință neclară nu poate fi motivată, întemeiată și în final legală;

- rezultatele cercetării judecătorești au arătat că nu au fost administrate suficiente probe care să înlăture toate dubiile aparute referitor la circumstanțele în care a fost săvârșit jaful în privința lui Brânzei Feodora, or din declarațiile ultimei date în ședința de judecată rezultă cert că toți infractorii au acționat coordonat, au găsit banii și la acea etapă, până a părăsi casa ei deja știa care este mărimea acestei sume, însă cu toate acestea conform circumstanțelor de fapt reținute în sentință instanța de judecată ajunge la concluzia că Udrea Ion și Badia Victor, au fost înșelați de către Zmeu Ivan referitor la mărimea sumei sustrase în realitate de la partea vătămată;

- instanța de judecată reieșind din prevederile art. 8, 389 Cod de procedură penală nu avea o altă opțiune decât să interpreteze toate dubiile apărute în favoarea inculpatului, și să-l condamne doar pentru faptele referitor la care divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător, însă aceasta nu a avut lor și prin urmare instanța de judecată a pronunțat în privința lui Zmeu Ivan Ilia o sentință de condamnare încălcând principiul prezumției nevinovăției;

- referitor la soluția adoptată în privința laturii civile, pornind de la considerentul că inculpatul recunoaște însușirea doar sumei de 500 de euro, consideră că este neîntemeiată încasarea sumei de euro iar suma de 100000 lei încasată în calitate de prejudiciu moral e disproporționată în raport cu rolul lui Zmeu Ivan la săvârșirea infracțiunii;

- nu a fost înlăturată nici contradicția dintre faptul că Zmeu Ivan conform circumstanțelor stabilite de instanța de judecată și-a reținut 8500 euro din banii jefuiți, însă prejudiciul solicitat de partea vatămată este doar de 3300 euro, or apar dubii câți din banii jefuiți i-au fost transmiși complicilor Udrea și Badia, câți bani i- au fost restituiți părții vătămate Brânzei Feodora;

- astfel, vinovăția lui Zmeu Ivan în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 43 al. b), art. 27- 187 al. 2) lit. b), d), f) Cod penal, nu a fost dovedită urmând ca pentru acuzarea adusă în baza acestor prevederi să fie achitat și de asemenea nu a fost dovedită săvârșirea de către el a jafului în proporții deosebit de mari acțiunile lui urmează a fi reîncadrate în baza alin. (2) ale art. 187 Cod penal.

3.3. Inculpatul Zmeu Ivan, care a solicitat admiterea apelului și casarea sentinței, pe motiv că i-au fost încălcate drepturile omului. A indicat că vina acestuia nu a fost demonstrată, iar pe parcursul examinării cauzei nu au fost audiați toți martorii din partea apărării.

De asemenea, a considerat nefondată acțiunea civilă înaintată de către părțile vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 septembrie 2019, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către inculpatul Zmeu Ivan și avocatul acestuia, Grecu Ion.

Admis apelul declarat de către procurorul în Procuratura raionului Drochia, Tureco Diana, sentința castă partial, în latura cheltuielilor judiciare, rejudecată cauza în această latură cu pronunțarea unei noi hotărâri, după cum urmează:

S-a dispus încasarea din contul inculpatului Zmeu Ivan în beneficiul statului a cheltuielilor legate de procedura de extrădare în mărime de 20 508,46 lei, iar pentru efectuarea expertizei judiciare în sumă de 3 658 lei.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de fond a administrat probele prezentate de părți din punct de vedere al pertinentei, concluziei și utilității acestora, a apreciat corect circumstanțele cauzei și a tras corect și întemeiat concluzii privind vinovăția lui Zmeu Ivan în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 43 lit. b), art. 27, art. 187 alin. (2), lit. b), d) și f) și art. 187 alin. (5) Cod penal.

Vinovăția inculpatului Zmeu Ivan în comiterea infracțiunilor incriminate și-a găsit deplină confirmare prin: declarațiile părților vătămate Brânzei Feodora și Brânzei Mihaela; declarațiile martorilor Morcov Ion, Deleu Valeriu, Godoroja Gheorghe, Bețivu Dorel, Buga Igor, Belous Valerii, Lungu Marin; precum și prin probele material scrise administrate pe caz, care întru totul coroborează cu declarațiile părții vătămate și ale martorilor.

Din conținutul apelului depus de avocat, cât și din conținutul apelului depus de inculpatul Zmeu Ivan nu sunt clare pretențiile față de sentința primei instanțe.

Apărarea în conținutul apelului a făcut trimitere la faptul că, la faza cercetării judecătorești era necesar de a fi audiați suplimentar martorii acuzării pentru a înlătura divergențele dintre declarațiile inculpatului și circumstanțele de fapt prezentate în învinuire,

însă fără a menționa în ce constă divergențele specificate.

Instanța de apel a menționat că, instanța de fond corect a apreciat versiunea inculpatului precum, că el fiind amenințat și de aceea a comis infracțiunile prevăzute la art. 43 lit. b), art. 27-187 alin. (2) lit. b), d), f) și art. 187 alin. (5) Cod penal și poziția inculpatului de recunoaște parțial vinovăția, acestea fiind considerate declarative și contradictorii fiind combătute integral prin probele pertinente și concludente prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată de către acuzatorul de stat.

Instanța de apel în acest sens, a considerat poziția inculpatului una determinată cu scop de a evita răspunderea penală pentru faptele comise. Astfel, instanța de apel a indicat că, instanța de judecată și-a bazat just constatările privind vinovăția inculpatului pe declarațiile părții vătămate, martorilor și probele scrise care sunt în coroborare și analizate în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 43 lit. b), art. 27, art. 187 alin. (2), lit. b), d) și f) și art. 187 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel nu a putut susține poziția inculpatului Zmeu Ivan expusă în conținutul apelului drept una veridică, deoarece această poziție a inculpatului contravine declarațiilor date în fața instanței de părțile vătămate și martorii audiați, precum și probelor scrise examinate în instanța de fond și verificate în instanța de apel.

În special instanța de apel a menționat despre plângerea depusă de Brânzei Feodora, în conținutul căreia aceasta a indicat despre atacul comis față de ea și fiica minoră Brânzei Mihaela anume de trei personae și la fel despre sustragerea sumei de 16500 euro.

Instanța de apel a considerat plângerea dată drept una pertinentă și utilă în cauza dată deoarece este depusă nemijlocit după comiterea atacului și această probă coroborează cu restul probelor scrise care au fost verificate de instanța de apel în special sentința din 06.08.2010, prin care instanța a constatat circumstanțele primirii informației de către Zmeu Ivan și pregătirea atacului anume de către Zmeu Ivan. La fel, coroborează cu sentința din 13.10.2019, prin care la fel este constatată de instanța de judecată implicarea lui Udrea Ion și Badia Victor în comiterea atacului anume de către Zmeu Ivan, la fel fiind constatat încă odată modul primirii informației de către Zmeu Ivan despre existența banilor în familia Brânzei.

La fel, instanța de apel a considerat dovedită vinovăția lui Zmeu Ivan prin procesul-verbal de cercetare la fața locului cu fototabelul, care coroborează cu declarațiile martorilor audiați în instanța de fond și a inculpaților Udrea Ion, Badea Victor și Grigoreac Sergiu date în cadrul ședințelor de judecată și citite în instanța de fond fără a fi obiectate de inculpatul Zmeu Ivan.

Raportul de examinare medico-legală a cet. Brânzei Feodora și Xxxxx Xxxxx, conform

căroră se confirmă leziunile corporale primite, anume în ziua de 18.06.2009; procesul-verbal de ridicare a sumei de 3500 Euro, care din declarațiile martorului Golovataia Veronica a fost primită de la Zmeu Ivan în seara de 18.06.2009 în jurul orei 20-30, anume după comiterea atacului.

Din conținutul probelor sus menționate instanța de apel a considerat dovedită incontestabil vinovăția lui Zmeu Ivan în cele stabilite de instanța de fond, iar poziția expusă în apelul avocatului și apelul inculpatului urmează a fi criticată deoarece această poziție contravine materialelor.

La acest capitol instanța de apel a menționat despre declarațiile inculpaților Udrea Ion și Badea Victor care au recunoscut primirea sumei de 4000 Euro de la Zmeu Ivan nemijlocit după comiterea atacului, procesul-verbal de ridicare a sumei de 3500 Euro de la Golovataia Veronica primită la fel după comiterea atacului din 18.06.2009 care contravine celor indicate de Zmeu Ivan privind sustragerea sumei de 3500 Euro, însă confirmă declarațiile părților vătămate și conținutul plângerii depuse la 18.06.2009.

Nu este întemeiat nici apelul în latura civilă expus de inculpat și apărare, deoarece instanța de fond legal și întemeiat a admis parțial pretențiile părților vătămate atât în latura materială, cât și cea morală a câte 50000 lei pentru fiecare, deoarece anume această sumă este una echitabilă și reală care poate satisface suferințele avute în urma atacului sîvârșit în noaptea de 18.06.2009.

Referitor la pedeapsa penală stabilită inculpatului a considerat-o legală și întemeiată, deoarece instanța de fond a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat care nu este la prima abatere, anterior a fost condamnat la pedeapsa închisorii, însă necătând la aceasta nu a mers pe calea corijării.

Referitor la apelul declarat de către procurorul în procuratura raionului Drochia, Diana Turenco, instanța de apel a admia ca fiind fondate argumentele procurorului privind încasarea de la inculpatul Zmeu Ivan a cheltuielilor legate de extrădarea inculpatului. În motivarea soluției date, instanța de apel a menționat despre poziția corectă a acuzării privind argumentele invocate în acest sens.

Instanța de apel a considerat întemeiat apelul acuzatorului de stat în partea care se referă la cheltuielile de judecată pentru efectuarea extrădării inculpatului din Federația Rusă din data de 23.07.2018, în sumă totală de 20508,46 lei.

Stabilindu-se vinovăția inculpatului în săvârșirea unei infracțiuni, acestuia îi revine obligația de a plăti statului toate cheltuielile efectuate de la începerea urmăririi penale și până

la punerea în executare a hotărârii de condamnare.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Zmeu Ivan, prin care solicită casarea hotărârilor judecătorești, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând netemeinicia hotărârilor instanțelor de fond, fiindu-i încălcate drepturile prevăzute de art. 6 și 13 CțEDO. A indicat că vina sa nu a fost demonstrată.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului inculpatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Din conținutul recursului ordinar declarat de inculpatul Zmeu Ivan se constată că acesta, nu invocă nici un temei de casare din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă solicită să fie achitat, întrucât în opinia recurentului instanțele de judecată eronat au apreciat probele administrate în speța dată. Colegiul penal constată că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare, considerând că acestea sunt insuficiente și nu dovedesc cu certitudine că fapta incriminată în actul de învinuire a fost comisă de către acesta.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticele invocate de recurent în recursul declarat, Colegiul penal ajunge la concluzia că la judecarea apelului instanța a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, adoptând o soluție corectă în partea menținerii sentinței primei instanțe prin care inculpatul Zmeu Ivan a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 43 lit. b), art. 27, art. 187 alin. (2), lit. b), d) și f) și art. 187 alin. (5) Cod penal, care este argumentată și corespunzătoare circumstanțelor de fapt și de drept stabilite în speța dată.

La fel, Colegiul penal menționează că, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, care cuprinde temeiurile ce au dus la adoptarea soluției expuse în pct. 4.1. din prezenta decizie.

Mai mult, din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, a examinat obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât cele ale apărării, cât și cele ale acuzării, fapt ce face, ca concluzia despre vinovăția lui Botnari Ian de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. art. 43 lit. b), art. 27, art. 187 alin. (2), lit. b), d) și f) și art. 187 alin. (5) Cod penal, să fie una legală și întemeiată, care se menține și de instanța de recurs.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate. Prin urmare, Colegiul penal conchide că criticile recurentului nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală.

În continuare, revenind la conținutul recursului declarat, Colegiul penal reține că, autorul acestuia consideră că, instanța de apel, care a menținut soluția primei instanțe, a tras o concluzie greșită în ce privește condamnarea inculpatului Zmeu Ivan în baza art. art. 43 lit. b), art. 27, art. 187 alin. (2), lit. b), d) și f) și art. 187 alin. (5) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în comiterea acestei infracțiuni.

La acest capitol, Colegiul menționează că, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul penal constată că prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, partea vătămată, martorii, a cercetat materialele cauzei și apreciindu-le în mod obiectiv, care au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului a fost dovedită.

Instanța de apel, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, a supus verificării declarațiile inculpatului, a părții vătămate, a martorilor și probele materiale administrate, prin citirea lor în ședința de judecată și consemnarea acestora în procesulverbal, în urma căreia a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță referitor la vinovăția inculpatului Zmeu Ivan, considerând că argumentele recurentului cu privire la nevinovăția sa nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești.

Colegiul constată că afirmațiile recurentului, precum că instanțele de fond inferioare incorect au apreciat probele cauzei punându-le la baza sentinței de condamnare, nu pot fi

reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece, ca probe, acestea sânt administrate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanțele de fond conform legislației în vigoare. Mai mult că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei și care deja a fost efectuată de ambele instanțe și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 427 Cod de procedură penală.

Instanța de recurs ordinar apreciază că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la caz, la respingerea apelurilor depuse de inculpat și avocatul acestuia, Grecu Ion, ca fiind nefondate.

Prin urmare, având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar criticele invocate de inculpatul Zmeu Ivan în cererea de recurs, nu și-au găsit confirmarea.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 11 septembrie 2019, în propria cauză penală de către inculpatul **Zmeu Ivan Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **23 iunie 2020**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana